

BIBLIOTEC A

Informacions

Publicació del Servei de Biblioteques de la UAB. Núm. 6. Març de 1994

Amb aquest número, *BIBLIOTECA INFORMACIONES* inicia un nou període, per la qual cosa us oferim de compartir-lo amb diverses propostes d'inici de viatge.

D'una banda, viatjarem, amb la imaginació, a llocs que mai no han existit. D'altra banda, farem un salt enrera i ens endinsarem en la Catalunya del segle XII. La vida cultural de l'Espanya medieval serà també una opció a l'abast del lector, com també una volta per la història local de Catalunya, tot aturant-nos, de manera molt especial, en el pensament català del darrer tombant de segle. També serà possible de viatjar sense enurts a través de tones i tones de literatura grisa, abans no agafem el telèfon i ens assabentem de com s'inicia una volta fascinant al món, sense sortir de casa.

Us desitgem un feliç recorregut per l'exemplar de *BIBLIOTECA INFORMACIONES* que teniu a les mans.

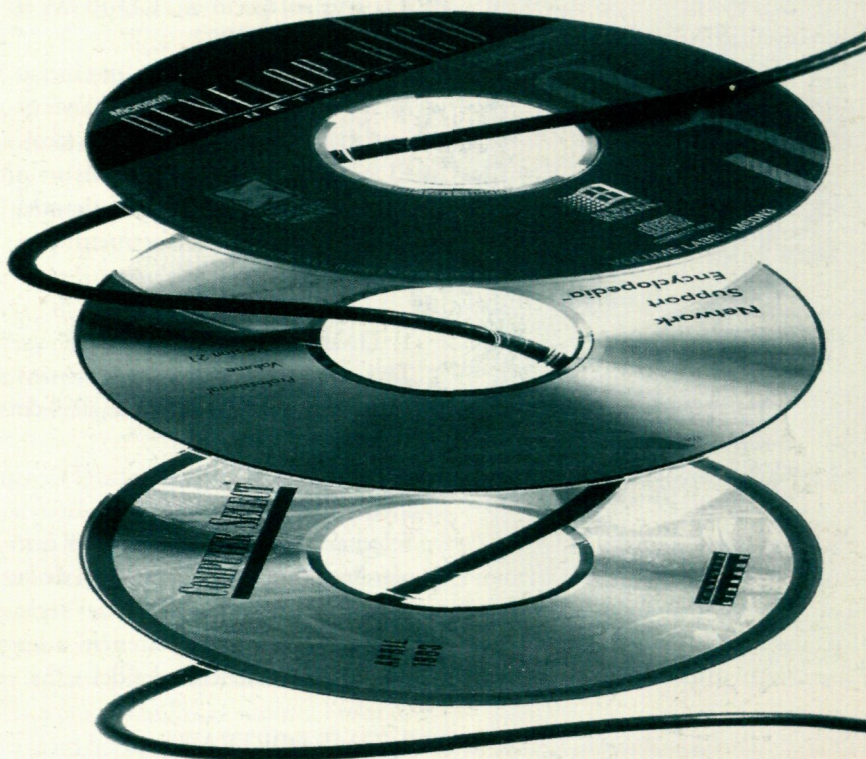
Bon viatge!

Universitat Autònoma de Barcelona

Servei de Biblioteques

CD-ROM en xarxa

Des del mes de gener, el Servei de Biblioteques de la UAB ha posat en xarxa una selecció de bases de dades en suport CD-ROM. Durant el darrer trimestre del 1993, es va dur a terme la instal·lació de l'equipament físic i lògic necessari per posar en marxa el sistema, i, tot seguit, es van fer les proves d'accés i de funcionalitat.

Actualment es disposa de sis punts de consulta d'accés lliure per als usuaris, repartits entre les sales de lectura de les biblioteques de Ciències, Ciències Socials i Lletres. Hi ha també un punt d'accés a la Unitat de Teledocumentació de la Biblioteca de Lletres, i, pròximament, serà possible la consulta des de la Biblioteca Universitària de Sabadell.

L'equipament central consta d'un servidor connectat a 28 unitats de lectura de CD-ROM i a la xarxa informàtica general de la Universitat. El programari de gestió de les unitats lectores és CD-Net, amb llicència per a cent usuaris simultanis. Pathworks és el programari instal·lat per a la connexió amb la xarxa UAB.

Aquesta és una fase inicial que avançarà ràpidament fins a la connexió de totes les biblioteques UAB. Això implicarà la revisió i l'ampliació de l'oferta de bases de dades per tal de tenir ben representades totes les àrees de coneixement. L'objectiu final és facilitar l'accés des dels departaments i des de les aules d'informàtica, de tal manera que l'usuari disposi de la informació en el moment i en el lloc en què la necessita.

BIBLIOTEC A Informacions

Publicació del
Servei de Biblioteques
de la
Universitat Autònoma
de Barcelona

Núm. 6, març de 1994

Dipòsit legal: B-6.440-91
ISSN: 1130-9318

Han coordinat aquest
número:

Vicenç Allué
Núria Balagué
Rosa Fedi
Joan Gómez Escofet
Juan Morer

Edició i impressió:

Servei de Publicacions
de la Universitat Autònoma
de Barcelona

08193 Bellaterra
(Barcelona)

Adreça:

Biblioteca Informacions
Servei de Biblioteques
Universitat Autònoma
de Barcelona

Edifici A
08193 Bellaterra (Spain)
Tel.: (3) 581 10 15
Fax: (3) 581 20 00
e-mail IYSB2@CC.UAB.ES

La revista **TIME**, en disc òptic

L'Hemeroteca General ha incorporat a la seva col·lecció de CD-ROM el *Time Almanac 1992*.

És un producte multimèdia, que inclou els articles de la revista *Time* il·lustrats amb fotografies, mapes, gràfics i vídeos. El programa permet l'accés a la informació per mitjà d'un sistema gràfic de menús que s'estructura en les seccions següents:

1. TIME WEEKLY ISSUES

Text complet dels articles publicats per la revista des del 1989 fins al 30 de juny del 1992.

2. TIME HIGHLIGHTS

Selecció de vídeos i de fotografies que ofereixen una visió panoràmica de la història política americana del segle XX, amb una especial atenció a les eleccions presidencials des del 1924.

3. TIME PORTRAITS

Articles, fotografies i vídeos històrics que fan referència a la vida de diversos personatges i a temàtiques rellevants del segle XX.

4. NEWSQUEST

Mil cinc-centes preguntes sobre cultura americana relacionades amb el contingut del *Time Almanac*.

5. Dos directoris que proporcionen dades estadístiques amb gràfics i mapes dels Estats Units i del món en general.

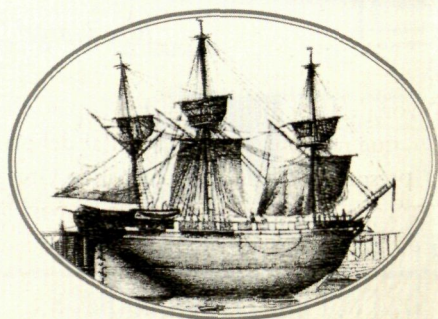
És possible la reproducció impresa i l'enregistrament en disquet del text, però no de les imatges gràfiques. El so dels vídeos no és accessible per motius tècnics.

A. L.

Nous convenis de col·laboració

El 15 d'octubre de 1993 es va signar el conveni de col·laboració entre la UAB i l'Hospital Germans Trias i Pujol de Badalona. El conveni preveu la posada en marxa de la Biblioteca Universitària gestionada conjuntament per la UAB i l'Hospital. Els fons inicials estan formats pels de la fins ara Biblioteca Central de l'Hospital i pels fons bibliogràfics de la Unitat Docent. La nova biblioteca dependrà tècnicament del Servei de Biblioteques i podrà ser utilitzada per tot el personal de l'Hospital i pels usuaris de ple dret del Servei de Biblioteques de la UAB. Aquest és el segon conveni d'aquestes característiques que se signa, ja que també existeix un conveni amb l'Hospital del Mar de Barcelona.

Més recentment, l'11 de gener de 1994, ha estat signat un conveni de cooperació institucional en matèria de biblioteques i documentació entre la UAB i l'Escola de Policia de Catalunya. Per mitjà d'aquest conveni, els professors, els investigadors i els alumnes de tercer cicle de la UAB podran accedir com a usuaris de ple dret al Centre de Documentació Policial (Cedocpol), que en l'actualitat disposa d'uns deu mil llibres, gairebé dues-centes subscripcions de publicacions periòdiques, cartoteca i centre de recursos àudio-visuals.

La imaginació com a recull vital

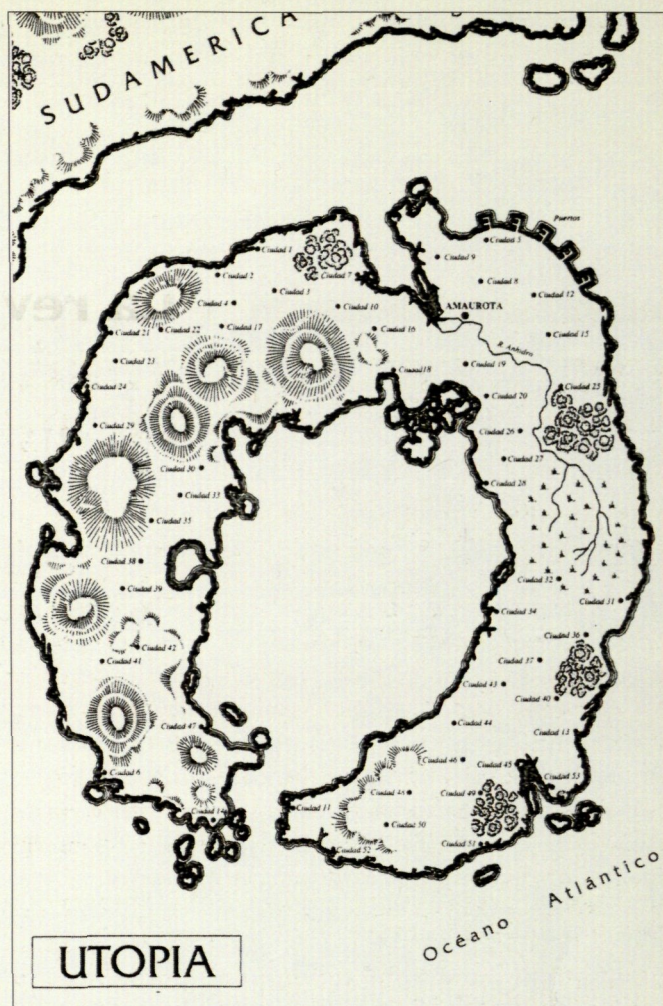
L ésser humà sempre ha necessitat exercitar la capacitat de raonament per tal de realitzar les seves ambicions. Però, és tan sols aquesta raó la que l'ha fet avançar cap a la recerca del progrés? Ben mirat, la intel·ligència ha de tenir el suport d'una qualitat, sovint menyspreada o oblidada.

La imaginació és un refugi preciós per descansar-hi. Tots imaginem, contínuament, però n'hi ha que, d'això, n'han fet una pràctica habitual, que necessiten, i saben explicar tot allò que senten. Tots ells han creat al llarg dels temps quantitats de planes de llibres i de partitures; han omplert els museus de pintures i d'escultures; les ciutats, d'edificis i de jardins, i els cinemes i els teatres, d'històries increïbles. Fins i tot n'hi ha que s'han inventat llocs amb nom propi, que els temps i tots els que ens ho hem volgut creure hem fet conèixer i els hem donat la categoria de clàssics.

Per aquest motiu, és curiós recrear i alimentar la imaginació amb llibres com el que tinc a les mans: *Guia de lugares imaginarios*¹. Es tracta d'un diccionari de noms de llocs ficticis per ordre alfabètic. Al final de cada explicació hi ha la citació del llibre al qual pertany. També cal dir que al final del llibre hi ha un índex per autors i les seves obres respectives.

Resulta curiós observar com va néixer aquest llibre. En principi hauria d'haver estat una guia turística per visitar llocs literaris. Els autors ens fan notar que avui dia ja no queden llocs per explorar, i que la imaginació geogràfica ja no pot existir. Per aquest motiu, els va animar la idea d'anar recopilant els noms ficticis des de Plini el Vell fins a Umberto Eco, des del nord fins al sud, perquè avui viatgem amb un mapa que no ajuda a descobrir sinó a conèixer.

Des de l'abadia d'*El Nom de la rosa*, fins a la ciutat Maragda, capital d'Oz, que tan bé va copsar Minnelli; des de les illes Afortunades citades per Homer i Walter Scott i des del castell d'Atlant de l'*Orlando furioso*, fins a Macondo; des de la ciutat del petit Babar, fins als llocs que visita Gulliver. Les famoses descripcions de Camelot per autors diferents, el castell de Kafka. L'illa de les abelles per on passa Pinocchio, la del tresor, i la de la calavera on vivia l'entranyable King Kong, la del senyor de les mosques, la de Liliput. El país on vivia Peter Pan, que no volia créixer, la ciutat del príncep feliç, el poblet del presoner de Zenda, el castell de Greystoke, i tants i tants altres, que fins i tot el cinema no ha pogut resistir la temptació d'apropiar-se'ls, sovint corrent el risc de ser durament criticat pels lectors. Es tracta de citacions de ciutats, països, muntanyes, llacs, castells, deserts, fortaleses, illes, mars, mines... i tot un seguit

d'indrets que formen un reguitzell aclaparador d'aventures i de mons irrepetibles.

Encara que l'estructura és la d'un diccionari, «viatgem» per totes les cultures i per totes les èpoques gràcies a les explicacions que acompanyen cada un dels llocs tractats. Per tant, podríem també analitzar-ho des del punt de vista antropològic, pel que fa al recull de costums populars que han originat alguns dels contes i relats.

Aquí només hem anomenat uns quants llocs, molt familiars; però seguint l'índex d'autors veiem que hi són representats els de totes les èpoques i tots els corrents. Evidentment, hi ha moments, literàriament parlant, que són més rics en literatura i art fantàstics, i potser el segle XIX n'és un bon exemple; però són molts els autors que s'han deixat arrossegar per la imaginació, i han aconseguit recollir un llegat de tradicions antiquíssimes fins a fer-se-les seves i recrear-les en un món propi i, mai més ben dit, fantàstic.

Per acabar, voldríem recomanar una ullada a aquest llibre per tal «d'atrevir-nos» a pensar que encara es pot somiar, i recuperar la màgia i la curiositat de la mirada d'un nen quan se li explica un conte.

Mercè Bausili

¹ MANGUEL, Alberto, *Guia de lugares imaginarios* / Alberto Manguel y Gianni Guadalupi; ilustraciones de Graham Greenfield; mapas y planos de James Cook; traducción de Ana María Becció, Alianza Editorial, Madrid, 1992, 515 pp., il.; 30 cm. Consultable a la Biblioteca de Lletres.

Sobre la literatura grisa

Una literatura en expansió

Amb el nom de literatura grisa coneixem un tipus de documentació que no es publica de forma convencional com a llibre o com a article de revista, i que abraça un nombre considerable i significatiu de documents de gran importància en l'àmbit científic i tècnic.

Cada vegada és més freqüent la producció de documents en forma de literatura grisa, ja que és més barata, més ràpida i més senzilla de confeccionar, i, d'altra banda, el desenvolupament de l'edició de documents electrònics, accessibles per mitjà de les xarxes de comunicacions, està incrementant el nombre de publicacions que cauen dins d'aquesta àrea grisa.

Què és la literatura grisa?

Qualificada de literatura no convencional, semipublicada o fugitiva, és difícil de definir. Inclou documents molt diversos, la característica principal dels quals és que escapen als circuits habituals de producció i, sobretot, de distribució; en conseqüència, no estan sotmesos al dipòsit legal, i, per tant, en general no apareixen a les bibliografies nacionals.

Segons la definició més acceptada, és aquella «literatura que no es pot adquirir per mitjà dels canals comercials habituals, i, per tant, és difícil d'identificar i d'obtenir»¹. Altres característiques que comparteixen aquests documents són:

- tiratges molt curts
- estàndards de producció i d'edició variables
- poca o nul·la publicitat
- circulació dins d'àmbits molt limitats
- informació molt especialitzada
- informació útil per a un nombre limitat de persones
- informació de durada limitada

Alguns exemples de literatura grisa

Entre els documents que se solen citar com a exemples de literatura grisa podem destacar:

- informes (tant del sector públic com privat) que contenen informació científica i tècnica, econòmica, social, etc.
- tesis doctorals i treballs d'investigació
- ponències i comunicacions de congressos
- normes i recomanacions tècniques
- articles publicats en revistes de difusió no comercial, diaris de difusió local, etc.
- algunes publicacions oficials
- *working papers*
- pre-impressions

Cal dir, però, que molts ítems d'aquestes categories es presenten sovint de forma aparentment convencional, en el sentit que són publicats i poden ser adquirits per mitjà d'editors o de distribuïdors.

L'accés a la literatura grisa

Per raó del seu creixent volum i de la importància qualitativa de la informació que conté, diverses organitzacions nacionals i internacionals, principalment públiques, però també algunes

de privades, han fet esforços per assegurar-ne la recollida, la descripció bibliogràfica en publicacions impreses o en bases de dades i l'accés als documents.

El centre especialitzat en literatura grisa més conegut probablement és el National Technical Information Service (NTIS) dels EUA, agència governamental que des dels anys seixanta adquireix, cataloga i difon els informes d'investigació elaborats amb patrocini estatal. Les referències bibliogràfiques dels documents apareixen al butlletí *Government Reports Announcements and Index*, o poden ser consultades en línia a la base de dades del NTIS via DIALOG. Altres agències governamentals nord-americanes també ofereixen serveis similars en camps més especialitzats, com el Department of Energy (DOE), el National Aeronautics and Space Administration (NASA) i l'Educational Resources Information Center (ERIC).

Pel que fa a tesis doctorals, cal citar la University Microfilms, que des de fa molts anys subministra còpia de les tesis d'universitats nord-americanes.

A escala internacional, hi ha algunes organitzacions, com la International Atomic Energy Agency (IAEA) i la Food and Agricultural Organization (FAO), que ofereixen serveis de subministrament d'informes i publiquen eines bibliogràfiques, com *INIS Atomindex* i *Agrindex*.

A Europa, cal esmentar dues grans biblioteques, l'Institut de l'Information Scientifique et Technique (INIST) a França, i el British Library Document Supply Centre (BLDSC) al Regne Unit, com a exemples de centres nacionals que recullen una important col·lecció de literatura (incloent-hi la literatura grisa), en tots els camps del coneixement. El BLDSC fa públics els seus documents sobre literatura grisa britànica a *British Reports, Translations and Theses*, i l'INIST ha ofert informació sobre ponències de congressos, informes i tesis a la secció 401 del *Bulletin Signalétique*, del 1981 al 1984, i a *Pascal Explore*, part 99, del 1985 al 1987.

Un dels desenvolupaments més significatius, en l'àmbit europeu, en els darrers anys ha estat la creació, el 1980, de SIGLE (System for Information on Grey Literature in Europe), base de dades bibliogràfica de la literatura grisa produïda als països de les comunitats europees, que permet l'accés als documents. En aquest projecte hi van participar totes aquelles organitzacions (incloent-hi la BLDSC) que, abans de SIGLE, ja treballaven en el camp de la literatura grisa, i el 1985, en finalitzar el suport financer de la Comunitat Europea, van formar l'European Association for Grey Literature Exploitation (EAGLE), a fi de continuar gestionant el projecte. La base de dades és accessible en línia per mitjà dels distribuïdors BLAISE (a l'interior de la Comunitat Europea) i STN International (fora d'Europa).

La literatura grisa a la UAB i des de la UAB

A la Universitat Autònoma hi ha un fons, cada vegada més important, de literatura grisa en procés d'integració al fons

documental general i accessible mitjançant la consulta del catàleg de la biblioteca de la UAB.

Les tesis doctorals són un dels tipus de literatura grisa que més es troben en l'àmbit universitari, tot i que les tesis de la nostra universitat, com fan altres universitats, es publiquen en microforma al cap d'uns mesos d'haver-se presentat.

Altres tipus de literatura grisa que trobem a les nostres biblioteques són les ponències i comunicacions de congressos, els *working papers* i els informes. Concretament, la biblioteca de Ciències Socials té un fons important de memòries o d'informes anuals d'empreses, de bancs i caixes, de cambres de comerç i d'institucions oficials, i també d'informes estadístics.

Per accedir a la literatura grisa que no hi hagi a la nostra universitat, es poden consultar, a les biblioteques de la UAB i especialment als seus serveis de teledocumentació, un conjunt de fonts documentals, tant impreses com electròniques, que ofereixen informació específica de literatura grisa o informació especialitzada sobre un tema, incloent-hi literatura grisa.

A títol d'exemple, citem algunes de les fonts d'informació en diferents suports de què disposem:

- Accés en línia a bases de dades:
  - SIGLE, sobre literatura grisa europea
  - TESEO, sobre tesis doctorals espanyoles
  - NTIS Bibliographic Database, sobre informes científics i tècnics dels Estats Units d'Amèrica
- Consulta de CD-ROM:
  - Dissertations Abstracts Ondisc, sobre tesis i treballs d'investigació, principalment, d'universitats americanes
  - International Statistical Yearbook, sobre estadístiques econòmiques
  - ERIC, sobre educació
  - AGRICOLA, sobre ciències agròniques
- Consulta de disquets:
  - Avaluacions de solvència de bancs
  - Balanços de bancs
- Consulta de repertoris impresos:
  - Índex d'estudis socials, sobre tesis doctorals de ciències humanes i socials de Catalunya, les Illes i el País Valencià
  - Tesis doctorales, publicada pel Consell d'Universitats sobre tesis espanyoles
  - OECD working papers
  - Abstracts of working papers in Economics

¹ VICKERS, S., WOOD, D. N. «Improving the quality of grey literature», dins *Interlending Review*, 10 (4), 1982, pp. 125-130.

De bibliothecis

Donació d'una col·lecció de *Lo pensament català*

Lo Pensament Català, setmanari científich y literari, es va publicar des del 6 de maig de 1900 fins al 27 d'abril de 1902, amb la numeració any 1, número 1, fins a l'any 2, número 48. La redacció i l'administració eren al carrer del Dormitori de Sant Francesc, 5, de Barcelona, i la impremta era La Catalana. En el número 31, del 2 de desembre de 1900, notifiquen a tots els subscriptors el canvi d'adreça. Es traslladen al carrer de Sant Rafel, núm. 7.

Neix en un moment de gran activitat política. L'aparició dins la Unió Catalanista d'un grup més compromès, el Centre Nacional Català, i, posteriorment, la unió d'aquest amb la Unió Regionalista van crear finalment la Lliga Regionalista. Amb tot, però, la línia de *Lo Pensament Català* no era solament política, sinó també, com diu el títol de la publicació, científica i literària.

La seva desaparició va estar parcialment condicionada per factors econòmics i polítics, però principalment estava relacionada amb la salut del seu director. La malaltia de mossèn Cinto, com

ens ho notifica la publicació¹, i la seva mort, el 10 de juny del 1902, van ser el cop definitiu per a *Lo Pensament Català*. El 27 d'abril va aparèixer el darrer número.

Com avisa en el primer número, és una escissió, més que una continuació, del setmanari *La Veu de Catalunya*, que s'havia transformat en diari. La «major part dels seus redactors ho foren de *La Veu*»². Més endavant, el 27 de maig de 1900, en una petita nota informen que «ha sigut sospès nostre confrare *La Veu de Catalunya*, per haver publicat en ses columnes un article (...) del distingit advocat senyor Prat de la Ribera»³. *La Veu* no va tornar a publicar-se fins al març de 1901.

Disposem de dos volums enquadernats que recullen tota la col·lecció, amb un petit defecte en l'enquadernació: el número 31, que correspon al 2 de desembre del 1900, està repetit. Un exemplar és al seu lloc, i l'altre, al segon volum, en lloc del número 31 de l'1 de desembre de 1901. Tenim una reproducció fotocopiada d'aquest exemplar.

Els editors van preparar l'índex de les matèries contingudes en aquest volum en tres pàgines sense numerar, on agrupen els col·laboradors alfabèticament i els articles que cadascú ha publicat en prosa i en poesia, i també els gravats i les partitures musicals, amb la paginació corresponent. A més, una portada que van oferir als subscriptors de cara a una bona enquadernació del volum de l'any 1 del 1900.

Tots els números de la publicació tenen la mateixa capçalera: un gravat de J. M. Comas, que representa una noia asseguda enmig dels símbols de la ciència, l'art, les lletres i la música, i que amb la mà esquerra aguanta l'elm de Jaume I i un escut amb les quatre barres. Un fris mostra una serralada que recorda molt Montserrat, a la base del qual hi ha la numeració i la cronologia de cada exemplar. El títol i el subtítol estan compostos

amb un tipus de lletra que destaca molt bé. En la presentació, que titulen *Dues paraules no més*, també fan una descripció física de la revista: «Lo nostre setmanari constarà de dotze pàgines cada setmana, de la grandària de les presents»⁴, (32 cm, i el text, en dues columnes).

El director literari fou mossèn Jacinto Verdager, que es va envoltar d'un bon equip de col·laboradors que no apareixen citats fins als darrers números, quan mossen Cinto va caure malalt.

La mateixa publicació té molt clar el motiu de la seva existència:

Què ens porta? Les ganes d'estudiar i fer conèixer el pensament de la nostra terra en ses variades manifestacions, com en la filosofia, en la política, en l'art, en la literatura, etc.

Aquesta terra, Catalunya, té llengua pròpia, costums pròpies, art i poesia propis, com igualment té propis el dret, la història i el caràcter, en una paraula, és una verdadera nació.

I quina és la nació catalana? La que ens ve determinada per les terres que usen de la llengua catalana: Rosselló, Cerdanya, Catalunya, València, i les Balears. Aquesta és la nostra Pàtria.⁵

Però no oblida l'arrelament profund de Catalunya en el cristianisme:

I tot, per què? Per Crist. Ja ho digué el gran filòsof Lluís Vives: Tot ho havem de referir i dirigir a Ell.

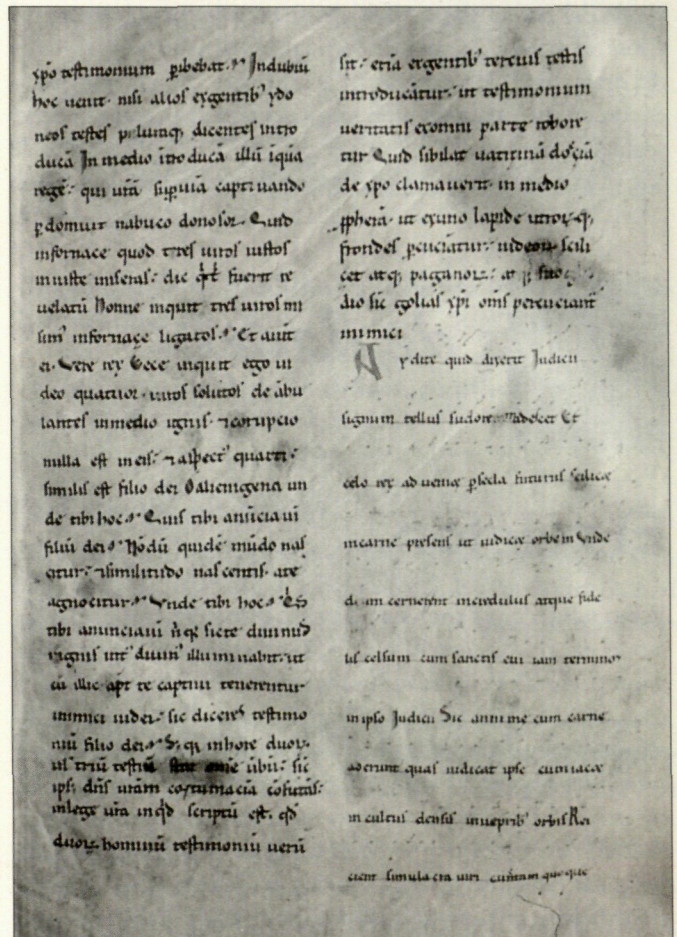
Sovint parla de les dificultats d'entesa amb les autoritats de Madrid, i de la incomprensió de la realitat.⁶

En el conjunt de la publicació, hi ha uns espais que es repeteixen setmanalment i que són de molt interès: «Crònica», que, com diu el nom, és una ressenya breu dels esdeveniments d'àmbit nacional i social. És molt interessant de cara a la història dels costums, de les tradicions, dels premis, i també del nacionalisme català, i «Revista de revistes», on es comenten les principals publicacions de pensament, cultura, literatura i ciència del moment.

Aquesta publicació, que es pot consultar a la secció de Reserva de la Biblioteca General, ha estat un donatiu de la professora Pilar Riera, del Departament de Geografia.

Lluís Cucurella

El leccionari Sambola a la Biblioteca General de la UAB

L'any 1958, el pare Alexandre Olivar va publicar a la revista *Hispania Sacra* un article titulat «El leccionario *Sambola* reaparecido». El leccionari, un preciós manuscrit de pergamí del segle XII, havia estat propietat de l'advocat gironí Narcís Sambola, després de la mort del qual va passar a mans desconegudes. No es va saber res del leccionari fins que Felip Capdevila i Rovira va tenir la fortuna de trobar-lo el 1958, fet que va comunicar immediatament al pare Olivar. L'òbit de Felip Capdevila va fer que la seva biblioteca es desfés, amb la qual cosa el manuscrit va tornar temporalment a desaparèixer, fins que el doctor Manuel Mundó el va adquirir l'any 1982 per a la UAB, juntament amb altres obres de la col·lecció Capdevila. Atès l'escàs fons de manuscrits de què disposa la Biblioteca General de la nostra universitat, el fet ha passat desapercebut per a molts dels estudiosos de dins i de fora de les nostres fronteres, que continuen pensant que el leccionari està perdut. De fet, l'única informació disponible sobre el manuscrit

¹ Lo Pensament català, núms. 46 i 47 (6 i 15 d'abril de 1902)

² Id., núm. 1 (6 de maig de 1900), pp. 1.

³ Id., núm. 4 (27 de maig de 1900), pp. 36.

⁴ Id., núm. 1 (6 de maig de 1900), pp. 3.

⁵ Id., núm. 1 (6 de maig de 1900), pp. 2-3.

⁶ Id., núm. 2 (13 de maig de 1900): «Madrid y Catalunya».

núm. 48 (31 de març de 1901): «Quatre boigs».

núm. 49 (7 d'abril de 1901): «La regeneració i molts d'altres textos».

posterior a l'any 1935 és la que ens dona el pare Olivar en el seu article.

Al marge de la seva antiguitat, l'interès d'aquest leccionari seria relatiu si no fos perquè conté una vintena de fragments litúrgics amb notació musical neumàtica —neumes aquitans—, un dels quals té una importància excepcional. Es tracta d'una versió del *Iudicii signum* (fols. 8r-v), conegut popularment pel *Cant de la Sibil·la*, una de les manifestacions més singulars del drama litúrgic medieval. És la segona versió més antiga que es conserva a Catalunya amb música completa —l'anterior és del segle XI i la porta un full de pergamí de l'Arxiu Episcopal de Vic— i la quarta de tot l'Estat espanyol; dins del marc europeu

es troba entre les deu primeres de què es té notícia. La versió del segle XI del *Cant de la Sibil·la* que es conserva a Vic no es pot transcriure, atès que no s'hi diferencia l'alçada relativa dels neumes, al contrari del que passa en la versió que ens dona l'antic leccionari Sambola. Si un dia es pogués provar que aquest leccionari és d'origen català —i des del punt de vista de la música té probabilitats de ser-ho—, aleshores el seu valor per a la nostra història musical seria inapreciable, com és inapreciable el fet de poder disposar d'un manuscrit litúrgic-musical de l'edat mitjana a la nostra universitat.

M. C. Gómez i Muntané

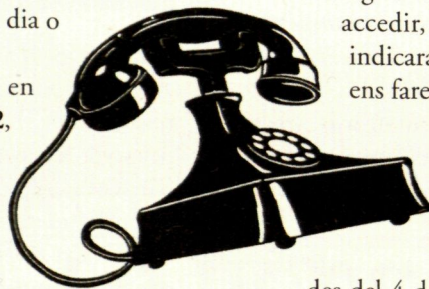
Bases de dades

El telèfon

Voleu saber com s'anomena *chequeo* en català? Necessiteu un model de convocatòria de reunió, d'una escriptura de propietat, d'una factura? Voleu saber quins són els drets lingüístics dels usuaris del català? Us cal bibliografia sobre l'ús del català? Si responeu negativament a totes aquestes qüestions, no cal que continueu llegint. En canvi, si sou de la immensa majoria que ens trobem massa sovint amb tota mena de dubtes a l'hora d'usar el català correctament i no teniu cap gramàtica, cap manual de llenguatge administratiu, cap diccionari a l'abast, però disposeu, això sí, d'un telèfon o, fins i tot, d'un fax, els vostres problemes tenen solució a qualsevol hora del dia o de la nit tots els dies de la setmana.

Apunteu-vos aquest número de telèfon en algun lloc que tingueu sempre a mà: **482 02 02**, amb el prefix 93 per als que truqueu de fora de les comarques de Barcelona.

Si truqueu, una amable veu us donarà la benvinguda (la «veu» pot ser que tingui accent central o occidental). Si-us-plau, parleu clar i no intenteu mantenir-hi cap mena de conversa, més enllà de respondre les preguntes que la «veu» us formuli amb un sí o un no ben clars i nets. Heu de saber que no esteu parlant amb cap persona sinó amb un PC Hewlett Packard Vectra 486, amb 24 línies de telèfon i 24 de fax, que conté enregistrats els textos que es divulguen per telèfon. Un aparell de reconeixement de veu en català (reconeix sí, no, i els números del 0 al 9) i una aplicació desenvolupada a partir del programa VOS nord-americà són els que fan possible el diàleg amb l'aparell.

Us deueu preguntar, segurament, com és possible de fer una consulta si només és possible de dir sí o no i utilitzar els nombres naturals. L'explicació és ben simple. El Consorci per a la Normalització Lingüística (que és el pare de la criatura, juntament amb la companyia Telefònica) ha indexat les 183 consultes més habituals sobre l'ús del català, a partir de l'experiència del Servei d'Assessorament Lingüístic de la Generalitat de Catalunya, i els ha donat un codi de tres xifres, de manera que només es tracta de dir les xifres corresponents seguint les amables indicacions de la «veu», i llestos. I d'on podem treure la llista en qüestió? Doncs tenim diverses opcions. Tot i que el Consorci n'ha fet una àmplia difusió, podem recórrer a la guia de telèfons. En el cas que no hi poguem accedir, podem trucar al mateix telèfon i ens indicaran com aconseguir-la; així, de passada, ens farem una idea de com funciona.

De les 183 qüestions que el Telèfon Lingüístic ens pot resoldre, n'hi ha 52 que per la seva naturalesa (models, etc.) només es poden satisfer per mitjà del fax.

Aquest servei d'audiotext funciona des del 4 de juliol de l'any passat i constitueix una experiència única a Europa, però no al món, ja que els quebequesos també en tenen un (encara que sense servei de fax). És previst que en el futur incorpori altres noves tecnologies, com ara el videotext i el correu electrònic. Per cert, el cost d'aquest servei és el d'una trucada normal. Si en voleu més informació, podeu trucar al número que el mateix «telèfon» gentilment us indicarà.

LIBS: biblioteques i informació d'arreu del món, a l'abast

Si s'hagués d'assenyalar alguna característica tecnològica d'aquest final de segle, faríem una menció especial del gran impacte que les noves tecnologies han tingut en les comunicacions, concretament en les telecomunicacions.

Els interessos militars, inicialment, i econòmics i culturals, posteriorment, han desenvolupat de manera extraordinària la comunicació entre ordinadors. Aquest desenvolupament ha donat lloc a un flux planetari d'informació immens, conduït per les xarxes de telecomunicacions.

Les grans xarxes de telecomunicacions (INTERNET, BITNET...) faciliten la connexió de milers d'ordinadors i aglutinen a l'entorn seu una quantitat tan gran d'informació que a vegades resulta problemàtic trobar la informació que es necessita.

Per solucionar aquest problema, existeix tot un seguit d'eines de recerca o «servidors-guiadors» (LIBS, GOPHER, ARCHIE, WAIS, W3...) que condueixen l'usuari per dins d'aquest enorme univers.

Què és LIBS?

És un programa d'accés a la xarxa Internet per a ordinadors VAX, amb serveis TCP/IP. Aquest programa facilita la comunicació entre els ordinadors adscrits d'institucions acadèmiques associades a la xarxa més gran de totes, Internet.

La informació s'estructura en una sèrie successiva de menús de caire general o específic, subdividits geogràficament i/o temàticament, que porten l'usuari cap a l'opció desitjada. Un cop aquí, només cal respondre afirmativament quan el programa pregunta si es vol fer la connexió amb l'ordinador corresponent.

El seu ús és molt senzill; només cal establir una sessió en el VAX i escriure:

```
$ SETUP LIBS
$ LIBS
```

A continuació apareix la caràtula del programa amb el menú general:

LIBS-Internet Acces Software v.2 0a

1. Catàlegs de biblioteques nord-americanes
2. Catàlegs de biblioteques d'altres països
3. Sistemes d'informació sobre campus universitaris
4. Bases de dades i serveis d'informació
5. Eines d'accés a informació
6. Ajuda per a usuaris no experts

Què es pot trobar amb LIBS?

Tota mena d'informació originada per institucions acadèmiques en les seves activitats quotidianes (ensenyament, investigació, difusió cultural, etc.):

- els emplaçaments (plànols, adreces...)
- els campus (restaurants, residències...)
- facultats
- currículums
- estudiants
- projectes d'investigació
- serveis
- servei de biblioteques (plànols, horaris, telèfons, accés als catàlegs...)

Informació sobre xarxes (connexions, institucions adscrites, adreces, directoris...).

Informació sobre bases de dades (tipologia, connexions...). També es poden llegir butlletins i periòdics electrònics de xarxes, biblioteques, associacions...

Des d'on s'hi pot accedir?

Gràcies a la informatització de la UAB, s'ha diversificat molt l'ús dels seus ordinadors i se n'ha simplificat força l'accés. Així, es pot emprar LIBS des de qualsevol terminal o ordinador connectat a la xarxa de la UAB:

- al despatx
per exemple, buscar l'adreça electrònica d'un investigador, informació sobre el funcionament de la universitat a la qual anirem
- a la biblioteca
per exemple, consultar el catàleg de qualsevol biblioteca per demanar un document per al servei de préstec interbibliotecari
- a la secretaria
per exemple, condicions per a la matriculació dels alumnes en una universitat determinada
- a casa
qualsevol consulta, sempre que el vostre ordinador personal tingui un mòdem connectat a la xarxa telefònica i establi una sessió amb l'ordinador VAX

En tot cas, sigui quin sigui el lloc de connexió, connecteu amb LIBS i, com diu Ferran Jorba, «...experimenteu la dolça sensació de mareig que produeix navegar per ordinadors que es troben a milers de quilòmetres i accedir a una quantitat de dades literalment immensa»¹.

Bona sort i bon viatge!

Rafael Giráldez

¹ JORBA, Ferran, «Les biblioteques de tot el món des de la UAB», dins BIBLIOTECA INFORMACIONS, 2, novembre de 1992.

ADMYTE

Archivo Digital de Manuscritos Españoles, vol. I

Biblioteca electrònica en CD-ROM, per mitjà de la qual es pot accedir a 61 obres escrites a l'Espanya medieval i que van veure la llum en impresos al final del segle XV i al començament del XVI. La major part es tracta d'incunables, apareguts, per tant, abans de l'1 de gener de 1501, i que fins ara només es podien consultar a la Biblioteca Nacional de Madrid.

L'ADMYTE s'ha realitzat gràcies a la col·laboració i a l'esforç de la Biblioteca Nacional, la Sociedad Quinto Centenario i Micronet SA.

Aquesta base de dades de text complet s'ha elaborat digitalitzant les obres. Es poden consultar com si tinguéssim les edicions originals o els facsímils: la *Gramàtica castellana* d'Antonio de Nebrija, les *Siete partidas* d'Alfons X, o la primera traducció al castellà del *Llibre de les meravelles* de Marco Polo.

Per mitjà d'ADMYTE, qualsevol usuari podrà gaudir de la cultura espanyola del segle XV amb una rapidesa i una facilitat

difícils d'imaginar. Fins ara, desenvolupar investigacions sobre els textos originals de l'edat mitjana espanyola era molt difícil: historiadors del dret, de la medicina, filòlegs, geògrafs i altres estudiosos de les diferents àrees del saber troben en l'ADMYTE una eina molt important per a la seva feina.

ADMYTE ha estat desenvolupat com una aplicació *windows*, i, per tant, ofereix un entorn gràfic suggestiu i agradable. És, com tota aplicació *windows*, de fàcil aprenentatge. Respecte al maneig, només cal dir que totes les funcions i possibilitats del programa estan presentades amb una senzilla paleta d'opcions: la selecció i consulta d'obres no solament es fa pel títol, sinó també per qualsevol paraula o concepte. Es pot treballar amb el text original i la transcripció dintre d'una mateixa pantalla, obtenir còpies impreses del llibre visualitzat. A més, la utilització de l'entorn *windows* permet la transferència dels textos o de les imatges a altres aplicacions informàtiques, com processadors de textos o programes d'autoedició.

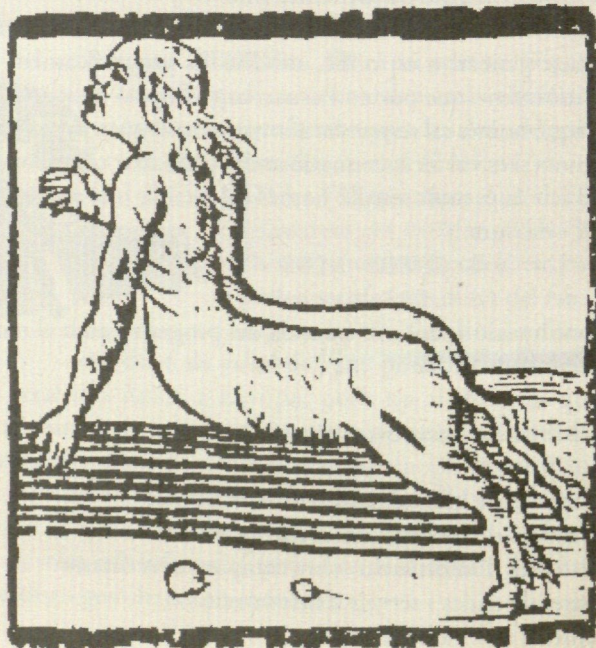
Consultable a la Unitat de Teledocumentació de la Biblioteca de Lletres.

Francisco Silva

ellos estan en un mar de fuego. Por lo
ellos no pueden salir sino por un sende
ro estrecho q̄ ende an fecho por fuerza
de gentes. El qual sendero tura biē por
quatro leguas grandes. E avn ay un d̄
sierto dōde hombre no podría fallar a
gua por ningū ingenio e assi no puede
hōbre morar ē aquel lugar. y son rātos
dragones y sierpes y diversas bestias q̄
ninguno no podría passar. si no es por
mar como dicho es. mas auria de fazer
grā camio. y aq̄l passo estrecho llamā
ellos chiē y aq̄l faze guardar la reynara
dicha. y q̄ndo cōtesce q̄ algūo sale. ellos
no sabē otro lenguaje sino bebrayco. y
dizē q̄ estos hā de salir en tiēpo del anti
cristo y q̄ mataran muchos christiāos.
Por rāto los judios q̄ estā drramados
por todas las tierras apriēde bebrayco
cō esperāça q̄ como aq̄llos rātos
nas saldrā. q̄ entōces los judios
dios sepan entenderlo. y entre
tre los chustianos para matar aq̄l
los. Porō estos judios d̄ aca dizē q̄ fal

fazer de buenas piedras bien cimenta
das. y quebradas aq̄llas puertas ellos
fallaran el camino.

Capitulo. lxiij. De la tier
ra q̄ los arboles traen lana y donde ay
animales que son medio hombre y me
dio cavallo. E de los griffos.

De aquesta tierra se na hō

World research database 1993 (A)

Aquest és el títol genèric d'un CD-ROM produït per Longman/Microinfo, que conté dues bases de dades referencials:

1. Research Centres Dats

Directori de prop de 25.000 laboratoris i centres d'investigació d'uns 150 països. Recull un ampli ventall d'organitzacions, ja siguin institucions públiques o privades, companyies industrials, universitats, fundacions o societats benèfiques. Les dades que facilita de cada centre el converteixen en una eina valuosa que permet localitzar, posem per exemple, a quins centres de

Index Personal Name : (SPEECH OR NATURAL LANGUAG*)
AND (COMPUTER* OR INFORMAT*)
Type of Organisation : "OFFICIAL RESEARCH CENTRE"
Country : W EUROPE

Longman Reference on Research Series RESEARCH CENTRES DATABASE

Ref No.	Lvl	Organisation Name
0480478	1	Institut de Recherche en Informatique et Systemes Aleatoires
0480981	1	Laboratoire d'Informatique pour la Mecanique et les Sciences de l'Ingenieur
0530484	1	Forschungsinstitut der Deutschen Bundespost beim Fernmeldetechnischen Zentralamt
1040122	1	Instituut voor Zintuigfysiologie TNO
1450220	1	Gesellschaft zur Forderung der Industrieorientierten Forschung/Arbeitsgemeinschaft fur Industrielle Forschung

Reference Number: 0480981 Organisation Level: 1

Laboratoire d'Informatique pour la Mecanique et les Sciences de l'Ingenieur
LIMSI
Informatics Laboratory for Mechanics and Engineering Sciences

Laboratoire d'Informatique pour la Mecanique et les Sciences de l'Ingenieur
Universite de Paris XI, Batiment
508, BP 133,
91403 Orsay Cedex FRANCE

Telephone No: (6) 985 80 85
Fax No: (6) 985 80 88

Type of Org: Official research centre

Affiliation: Centre National de la Recherche Scientifique

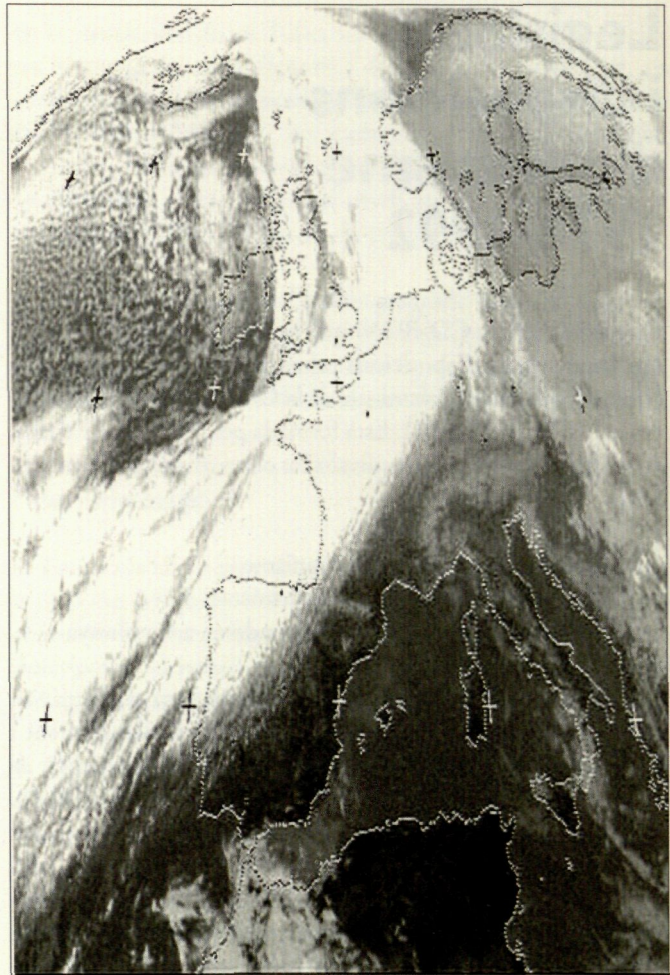
No. of R&D Staff: 55
Annual R&D Spend: £31m (1991)

Subjects: information theory; speech; graphic displays;
fluid mechanics; computer graphics

SENIOR STAFF

Director Joseph-Jean Mariani

Activities: The laboratory conducts studies in speech communications, vision, computer graphics, fluid mechanics and energetics; natural language processing.

l'Europa de l'Est s'estudia el control biològic d'insectes, o obtenir telèfons o fax, o bé saber quins centres dediquen a la recerca un pressupost anual superior a cinc milions de lliures o els que tenen una plantilla de tres-centes persones.

Vegeu l'exemple de cerca al quadre.

2. Who's Who in Science and Technology

Base de dades que recull detalls biogràfics d'uns 31.000 científics d'arreu del món. Inclou directors de centres i de laboratoris acadèmics, governamentals, de la indústria o de societats i associacions.

Podem buscar per matèria, país, adreça, institució, titulació o altres informacions personals.

Les dades biogràfiques que facilita són el nom i el cognom del personatge, títols acadèmics, adreça, telèfon, lloc de treball i càrrec, experiència professional prèvia, societats de les quals és membre, publicacions i temes professionals de més interès.

Consultable a la Biblioteca de Ciències.

Legislació i disposicions d'urbanisme 1978-1992

Base de dades en CD-ROM que conté una recopilació de la legislació i de les disposicions urbanístiques publicades per la Direcció General d'Urbanisme de la Generalitat de Catalunya, des del 1978 fins al 1992. Està formada per tres bases de dades, el contingut de les quals equival a les obres impreses del mateix nom:

1. Decrets i resolucions d'urbanisme
2. Legislació i disposicions d'urbanisme
3. Entitats urbanístiques col·laboradores a Catalunya

La primera base de dades, *Decrets i resolucions d'urbanisme*, conté el text complet de 7.560 disposicions de planejament i de recursos publicades en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* des del 1980 fins al 1992. Aquesta base de dades, estructurada en camps recuperables, permet fer la recerca per cada un d'ells: municipi, data de disposició, tipus de disposició, data de la disposició recorreguda, tipus de recurs, tipus d'estimació, data del DOGC, número del DOGC, codi de figura planejament, text de figura planejament, text de la disposició.

La segona base de dades és *Legislació i disposicions d'urbanisme*, que recull el text complet de divuit disposicions legislatives en matèria urbanística promulgades des del 1978 fins al 1990.

La tercera i última base de dades és *Entitats urbanístiques col·laborades a Catalunya*, que conté les fitxes de 522 entitats inscrites al *Llibre de registre d'entitats urbanístiques col·laborades* des del 1979 fins al 1990. Els camps recuperables són:

- Municipi: amb indicació del nom del municipi al qual pertany l'entitat urbanística col·laboradora.
- Entitat: conté el tipus d'entitat i el seu nom. N'hi ha tres tipus: Junta de Compensació, Associació Administrativa de Cooperació i Entitat de Conservació.
- Assentament, foli, tom: localització de l'anotació de l'entitat urbanística al *Llibre de registre*.

Aquestes tres bases de dades formen un conjunt molt útil per a la persona interessada a trobar informació sobre matèria urbanística legislada per la Generalitat de Catalunya en el període 1978-1992. Se'n preveu una actualització anual.

Consultable a la Unitat de Teledocumentació de la Biblioteca de Ciències Socials.

Montserrat Rabat

Base de dades d'història local de Catalunya

El Servei de Documentació d'Història Local del Departament d'Història Moderna i Contemporània està elaborant una base de dades bibliogràfica d'història local contemporània de Catalunya, sota la direcció del Dr. Borja de Riquer, catedràtic d'aquest departament, que actualment disposa de més de 32.000 registres. Aplega documents (monografies, fullets, inèdits, tesis i tesines) des del 1700 fins a l'actualitat, recollits en les biblioteques més importants de Catalunya. L'àmbit temàtic definit és el de les ciències humanes i socials (història, cultura, economia, societat, geografia, arquitectura, biografies...). L'amplitud d'aquesta base de dades ha sobrepassat les fronteres locals i s'ha convertit, de fet, en una base de dades d'història de Catalunya.

En l'elaboració d'una bibliografia automatitzada, gairebé són tan importants els criteris i la filosofia que la regeixen com la metodologia emprada, ja que aquesta pot condicionar l'eficàcia i la pertinència de la recuperació i difusió d'informació, objectiu final del projecte. En conseqüència, s'ha treballat amb rigor i amb molta cura el disseny de la base de dades i la

Relación de las epidemias de calenturas pútridas y malignas, que en estos años se han padecido en el Principado de Cataluña : y principalmente de la que se descubrió el año pasado de 1783 en la ciudad de Lérida, Llano de Urgel y otros muchos corregimientos y partidos, con el método feliz, pronto y seguro de curar semejantes enfermedades / Josep Masdevall

2a. ed. — Madrid : Impr. Real, 1786. — 136 p. ; 19 cm
Inclou: "Dictamen del mismo doctor Don Joseph Masdevall, dado de orden del Rey sobre si las fabricas de algodón y lana son perniciosas ó no á la salud pública de las ciudades donde estan establecidas". 20 p.

Cronologia: 1783; 1779 - 1784

Localitat: Lleida; Manresa; Catalunya; Olot; Barcelona; Cervera

Descriptors: Epidèmies; Sanitat; Medicina popular; Protoindustrialització; Treball; Indústria; Condicions de treball; Informes; Indústria tèxtil; Salut pública

BP Arús

selecció del programa informàtic més adequat per als interessos del projecte. Amb l'assessorament del Servei de Biblioteques de la UAB, s'ha definit l'estructura de camps seguint les pautes del format CATMARC, la qual cosa permetrà intercanviar fàcilment informació amb altres centres de documentació.

El *software* escollit és el micro CDS/ISIS, un sistema gestor de bases de dades documentals d'alt nivell. Les raons que ens hi han fet decantar són diverses: és un programa desenvolupat per la UNESCO, i, per tant, no subjecte a fluctuacions comercials; permet àmplies prestacions documentals (flexibilitat

en la presentació de les dades, un sistema àgil de recuperació, un sistema de classificació i d'impressió sofisticat, és programable...); la informació és intercanviable en format ISO 2709 i en DBASE, i, per acabar, és de distribució gratuïta.

La fitxa bibliogràfica està desglossada en dos nivells: el nivell de descripció bibliogràfica i el nivell analític, que defineix el contingut del llibre en funció de cinc variables:

1. La primera correspon a l'àmbit geogràfic (etiqueta 651), on se circumscriu el contingut de l'obra i en el qual identifiquem sempre la localitat geogràfica a què es fa referència (normalitzada d'acord amb les lleis d'ordenació territorial de la Generalitat).
2. La segona fa referència a l'abast cronològic del contingut de l'obra (etiqueta 652).
3. La tercera correspon al que són pròpiament els descriptors o matèries (etiqueta 650), per la qual cosa hem elaborat un *thesaurus* que ens permet controlar la utilització adequada dels descriptors, les possibles analogies o sinonímies i les relacions jeràrquiques que s'estableixen entre aquests.
4. En la quarta i la cinquena, identificadors personals i d'institucions (etiquetes 610 i 600), s'hi consignen els noms propis de persones o d'institucions esmentades en el document.

S'han definit els camps recuperables següents: tots els camps que fan referència a l'autoria de l'obra, el títol de la col·lecció, el títol del document, els descriptors temàtics, els descriptors cronològics, els descriptors geogràfics, els identificadors (noms de persones o d'institucions citades en el document), i la biblioteca on està localitzat. El sistema d'interrogació a la base de dades és ben senzill, i es pot triar entre consultar el diccionari (que dona una llista de totes les paraules clau), o redactar directament la formulació de recerca requerida.

Els objectius immediats del Servei, a més de l'actualització permanent seguint els criteris actuals de la base de dades, van encarats a superar dues mancances del projecte actual: l'ampliació cronològica de la base de dades al període anterior al 1700, i el buidatge de les revistes d'història més importants de Catalunya.

Actualment, aquesta base de dades és consultable al Servei de Documentació d'Història Local de Catalunya (Departament d'Història Moderna i Contemporània, despatx B-7-123. Tel. 581 25 37), però, gràcies a un conveni amb la Diputació de Barcelona al començament de l'any 1994, es podran traspasar els registres al VTLS i es podran consultar per mitjà de la xarxa telemàtica d'aquesta corporació, i, en conseqüència, de la Universitat Autònoma de Barcelona i de les universitats connectades a la xarxa.

La prestatgeria

ESTUDIS: base de dades bibliogràfica d'educació superior

UAB, Bellaterra, Gabinet del Rectorat, Unitat d'Estudis i de Documentació, 1993 (1 disquet)

ESTUDIS és una base de dades produïda per la Unitat d'Estudis i de Documentació del Gabinet del Rectorat, que conté les referències bibliogràfiques del fons documental de la Unitat.

Aquest fons inclou monografies, revistes, obres de referència i literatura grisa sobre l'educació universitària, considerada des del punt de vista de la gestió i l'administració; està orientat a satisfer les necessitats informatives d'un col·lectiu potencial format pels caps i càrrecs de la UAB amb responsabilitats de gestió o d'administració: equip de govern, directores d'institut, degans, caps d'àrea o de serveis, administradors de centre, etc.

Pel que fa al contingut, ESTUDIS recull prop de deu mil citacions bibliogràfiques. La divisió més important numèricament és la d'Educació superior, amb el 78% de les entrades i la possibilitat de triar entre setze subdivisions temàtiques, que tracten de planificació, organització, finançament, avaluació, legislació, estadístiques, serveis, equipaments o recursos humans de la recerca i dels estudis universitaris.

La divisió de Documentació, amb el 10% de les entrades, aplega un material força interessant per l'especialització i la poca accessibilitat: directoris, guies, memòries i informes interns de centres de recerca i d'universitats, sobretot de la UAB.

Distribuïda en disquets, l'entrada de dades es va tancar l'1 de setembre de 1993, i, de moment, no n'és prevista l'actualització. Fa servir un *software* propi, adaptat pel Centre de Processament de Dades de la UAB, que permet recuperar o imprimir el text complet

de cada notícia, però només dintre de cadascun dels 24 grups o subgrups temàtics.

Tot i que ESTUDIS s'ha d'entendre com una eina de treball interna, la Unitat l'ha distribuïda a les biblioteques de la UAB amb la finalitat de divulgar el seu fons i de donar a conèixer les seves possibilitats informatives.

ARLENE H. RINALDI

The net user guidelines and netiquette

Setembre 1992, 10 p.

Un palermità a Amsterdam no condueix com un amsterdamec a Palerm, encara que condueixin igual a Berkeley. L'autora ens proposa en aquest document algunes regles d'etiqueta que hem de fer servir quan ens movem per l'autopista Internet. Aquesta ens permet transitar per un grup de milers de xarxes. Cadascuna d'aquestes xarxes pot tenir la seva política i els seus procediments; per tant, l'usuari ha d'acceptar les regles i saber que el que «pot» fer no és sempre el que hauria de poder fer. Recordem que no estem exercitant un dret sinó fent ús d'un privilegi. Posa èmfasi en la comunicació electrònica i acaba donant el consell que tractem els altres tal com ens agradaria ser tractats, i amb els deu manaments d'una ètica de l'ordinador. Us els reproduïm tot seguit:

1. No usaràs l'ordinador per fer mal a altra gent
2. No interferiràs en el treball dels altres
3. No xafardejaràs els arxius dels altres
4. No faràs servir l'ordinador per robar
5. No faràs servir l'ordinador per aixecar falsos testimonis
6. No usaràs ni copiaràs un *software* pel qual no hagin pagat
7. No utilitzaràs els recursos informàtics dels altres sense autorització
8. No t'apropriaràs del producte intel·lectual d'altres persones

9. Pensaràs en les conseqüències socials dels programes que escriguis

10. Utilitzaràs l'ordinador amb consideració i respecte

J. M.

KENYON C. ROSENBERG

A basic classical and operatic recordings on compact discs for libraries: a buying guide

Metuchen, N. J. <etc.>: The Scarecrow Press, 1990. 375 p.
ISBN 0-8108-2322-5

Aquest llibre, que trobareu a la Biblioteca de Formació de Professorat, cita 1.208 obres musicals de 155 compositors, enregistrades en disc compacte (CD), que l'autor proposa com a col·lecció bàsica i operativa de música clàssica per a biblioteques públiques, escolars i acadèmiques, que no corresponguin a escoles de música ni a conservatoris.

Les obres estan ordenades i agrupades alfabèticament per compositors, i la seva citació inclou el títol, els intèrprets, el nom i el número identificador de l'editor, el sistema d'enregistrament digital (AAD, ADD, DDD), el temps de duració i també una classificació senzilla, segons que K. C. Rosenberg consideri que sigui més apropiat el seu ús en qualsevol biblioteca, o en biblioteques mitjanes o grans.

Aquest últim aspecte, juntament amb el criteri d'ordenació de les obres, el propòsit del llibre i una breu exposició sobre el que són els discs compactes, està explicat en el prefaci.

En la introducció (que ocupa quasi una quarta part del llibre), l'autor, després de comentar alguns aspectes sobre crítica musical i interpretació de la música, fa una crítica per a cadascun dels principals intèrprets del segle XX (grups instrumentals, directores i instrumentistes).

Al final del llibre, hi ha un índex alfabètic de títols de la major part de les obres citades.

I. M.

E N Q U E S T A

BIBLIOTECA INFORMACIONS vol actualitzar la seva base de dades d'adreces. Per això, us preguem, si voleu seguir rebent aquest butlletí, que retorneu una fotocòpia d'aquesta pàgina a:

BIBLIOTECA INFORMACIONS
 Servei de Biblioteques
 Universitat Autònoma de Barcelona
 Edifici A
 08193 Bellaterra (Espanya)

Nom : _____

Institució: _____

Adreça: _____

També us agraiem que ens contesteu les qüestions següents. La vostra valoració ens serà molt útil per millorar BIBLIOTECA INFORMACIONS:

molt útil	útil	poc útil	gens útil
4	3	2	1

1. Globalment, considereu BIBLIOTECA INFORMACIONS _____

2. Els articles de portada i de les primeres pàgines _____

I les seccions ? _____

3. De bibliothecis _____

4. La prestatgeria _____

5. Bases de dades _____

6. On trucar, on anar _____

Altres comentaris i suggeriments seran ben rebuts:

Retorneu el qüestionari abans del 30 d'abril de 1994.

Fe d'errates

En el BIBLIOTECA INFORMACIONS, 5, del novembre del 1993, a l'inici de l'article «L'IFLA i la nova missió del bibliotecari» (pàgina 10), on diu «L'origen de IFLA –acrònim de Federació Internacional de Bibliotecaris i de Biblioteques– data de 1926» hi ha de dir «L'origen de IFLA –acrònim de Federació Internacional d'Associacions de Bibliotecaris i de Biblioteques– data de 1926».

Adreces electròniques del Servei de Biblioteques de la UAB

Com a alternativa al telèfon i al fax, de vegades és més ràpid i econòmic fer arribar els missatges per correu electrònic. No parlarem aquí dels avantatges d'aquest sistema de comunicació, que serien objecte d'un article força llarg, sinó de la possibilitat que, ja des d'ara, comuniquem amb les biblioteques o seccions del Servei de Biblioteques per mitjà del correu electrònic via Internet.

BIBLIOTECA O SECCIÓ	E-MAIL
Director del Servei	IYSB1@CC.UAB.ES
Subdirectora del Servei	NBALAGUE@CC.UAB.ES
Cap de Projectes	GALLART@CC.UAB.ES
Secció de Processament Tècnic	M.TORT@CC.UAB.ES
Secció de Préstec Interbibliotecari	IYBP0@CC.UAB.ES
Secció d'Intercanvi	IYSB3@CC.UAB.ES
Arxiu General Administratiu i Històric	IYSB4@CC.UAB.ES
Biblioteca de Ciències	IYBC0@CC.UAB.ES
Biblioteca de Ciències de la Comunicació	GALCERAN@CC.UAB.ES
Biblioteca de Ciències Socials	IYBS5@CC.UAB.ES
Biblioteca de Formació de Professorat	IYBT0@CC.UAB.ES
Biblioteca de Lletres	IYBL2@CC.UAB.ES
Biblioteca de Medicina	IYBM0@CC.UAB.ES
Biblioteca de Traducció i d'Interpretació	TINAD@CC.UAB.ES
Biblioteca de Veterinària	IYBV0@CC.UAB.ES
Biblioteca Universitària de Sabadell	ROSA_F@EUI.UAB.ES
Hemeroteca General	IYBI1@CC.UAB.ES

Els telèfons

DIRECCIÓ DEL SERVEI DE BIBLIOTEQUES. Edifici A
Tel. 581 10 71 Direcció / 581 10 15 Secretaria / Fax 581 20 00.
Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 17 h

ARXIU GENERAL ADMINISTRATIU I HISTÒRIC. Edifici A
Tel. 581 20 27 Direcció. Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 17 h

BIBLIOTECA GENERAL. Edifici A
Tel. 581 12 27 Préstec. Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 20 h

SERVEIS CENTRALS. Edifici A. **Secció de Préstec Interbibliotecari:**
Tel. 581 10 50. Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 17 h / **Secció de Processament Tècnic:** Tel. 581 10 51 Direcció / 581 16 34 Revistes.
Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 20 h. **Secció d'Intercanvi de Publicacions:** Tel. 581 11 93. Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 17 h

BIBLIOTECA DE CIÈNCIES. Edifici C
Tel. 581 22 83 Direcció / 581 19 06 Préstec /
Tel. 581 16 35 Teledocumentació i Revistes. Horari: de dilluns a divendres, de 8.30 a 1 h; dissabtes, diumenges i festius, de 9 a 20 h

BIBLIOTECA DE CIÈNCIES DE LA COMUNICACIÓ. Edifici I
Tel. 581 14 92 Direcció. Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 20.30 h

BIBLIOTECA DE CIÈNCIES SOCIALS. Edifici B
Tel. 581 18 18 Direcció / 581 18 01 Préstec
581 18 19 Teledocumentació / 581 15 70 Revistes. Horari: de dilluns a divendres, de 8.30 a 1 h, dissabtes, diumenges i festius, de 9 a 20 h

BIBLIOTECA DE LLETRES. Edifici B
Tel. 581 17 63 Direcció / 581 18 51 Préstec
581 12 88 Revistes / 581 21 84 Teledocumentació
Horari: de dilluns a divendres, de 8.30 a 21 h

CARTOTECA. Departament de Geografia. Edifici B
Tel. 581 17 51 Sala de consulta.
Horari: dilluns i dimecres, de 10 a 14 h i de 15 a 17 h

BIBLIOTECA DE L'INSTITUT DE DOCUMENTACIÓ I D'INVESTIGACIÓ MUSICOLÒGIQUES «JOSEP RICART I MATAS» Adscrita a la Biblioteca de Lletres.
Av. República Argentina 1. 08023 Barcelona. Tel. 237 14 12
Horari: de dilluns a divendres, de 16.30 a 20 h.

BIBLIOTECA DE MEDICINA. Edifici M
Tel. 581 19 18 Direcció. Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 20 h

BIBLIOTECA DE MEDICINA. UNITATS DOCENTS:
Unitat Docent de Sant Pau. Av. Sant Antoni M. Claret, 167, 08025 Barcelona. Tel. 456 19 00. Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 14 h i de 15 a 17 h / **Unitat Docent de la Vall d'Hebron.** Pg. de la Vall d'Hebron s/n, 08035 Barcelona. Tel. 428 50 12 Secretaria. Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 14 h i de 15 a 17 h / **Unitat Docent de l'Hospital del Mar.** Pg. Marítim 25-29. 08003 Barcelona. Tel. 221 10 10. Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 20 h / **Unitat Docent Germans Trias i Pujol.** Crta. del Canyet s/n (Can Ruti) 08916 Badalona
Horari: de dilluns a divendres, de 8 a 17 h. Tel. 395 22 58.

BIBLIOTECA DE VETERINÀRIA. Edifici V
Tel. 581 25 45 Direcció. Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 20.30 h

HEMEROTECA GENERAL. Edifici I
Tel. 581 11 46 Direcció. Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 20.30 h

BIBLIOTECA DE FORMACIÓ DE PROFESSORAT DE BELLATERRA Edifici G
Tel. 581 14 30 Direcció. Horari: de dilluns a divendres, de 9.00 a 20.30 h

BIBLIOTECA DE TRADUCCIÓ I D'INTERPRETACIÓ. Edifici M
Tel. 581 13 55 Direcció. Horari: de dilluns a divendres, de 8.30 a 20 h

BIBLIOTECA UNIVERSITÀRIA DE SABADELL
C/ dels Emprius, 2, 08202 Sabadell. Tel. 728 77 02 Direcció.
728 77 01 Préstec. Horari: de dilluns a divendres, de 8.30 a 21 h